

**LIETUVOS RESPUBLIKOS ENERGETIKOS ĮSTATYMO NR. IX-884 2, 3, 8, 13¹, 19, 27 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO
18¹ STRAIPSNIŲ ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS ELEKTROS ENERGETIKOS ĮSTATYMO NR. VIII-1881 2, 7, 9, 16, 17, 20, 21¹, 22, 31, 39, 41, 48,
49, 51, 69, 71 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 71¹ STRAIPSNIŲ ĮSTATYMO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS ATSINAUJINANČIŲ
IŠTEKLIŲ ENERGETIKOS ĮSTATYMO
NR. XI-1375 1, 2, 3, 4, 5, 6, 11, 13, 14, 16, 17, 18, 20, 20¹, 21, 22, 25, 28, 29, 35, 37, 38, 39, 46, 48, 49, 55, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 63¹, 64 STRAIPSNIŲ, ĮSTATYMO
PRIEDO PAKEITIMO, ĮSTATYMO 11¹ STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 20² STRAIPSNIŲ ĮSTATYMO
PROJEKTŲ
DERINIMO PAŽYMA**

Eil. Nr.	Suinteresuotos institucijos pavadinimas, rašto data ir numeris	Pastabos ir pasiūlymai	Argumentai, kodėl neatsižvelgta arba atsižvelgta iš dalies į suinteresuotos institucijos pastabas ir pasiūlymus
1.	Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2019-10-11 išvada Nr. NV-2846	1. EĮ projekto 1 straipsnio 2 dalimi siūloma papildyti Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo (toliau – EĮ) 2 straipsnį 12 ¹ dalimi, apibrėžiančia sąvoką <i>energetikos inovacijos</i> . Esminiu šios sąvokos apibrėžimo kriterijumi išskiriamas energetikos produkto, technologijos, verslo sprendimo, paslaugos ar pan. <i>naujumas</i> . Iš pateikto apibrėžimo nėra pilnai aišku, ar naujumas siejamas su Lietuvos Respublikos teritorija, ar pasauliniu mastu.	Atsižvelgta iš dalies. Apibrėžta remiantis sąvoka „inovacija“ Lietuvos Respublikos technologijų ir inovacijų įstatyme.
2.	Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2019-10-11 išvada Nr. NV-2846	5. Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų, patvirtintų teisingumo ministro 2013 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. IR-298 (toliau – Rekomendacijos), 12 punkte numatyta, kad: „ <i>Teisės akte turėtų būti kuo mažiau nuorodų į kitus teisės aktus. Nuorodose turi būti įvardytas konkretus teisės aktas, į kurį jos nukreipia <...>.</i> “ Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento 2015 m. sausio 20 d. pateiktuose siūlymuose dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės teisėkūros tobulinimo (2015 m. sausio 20 d. pažyma Nr. NV-180) kaip viena iš teisėkūros praktikos ydų įvardinta tai, jog teisės aktų projektų rengėjai projektuose pateikia nuorodas į nebaigtinį teisės aktų sąrašą, pvz., duodama tiesiog bendra nuoroda į kitus teisės aktus, ir nesilaiko Rekomendacijų 12 punkto reikalavimų. Pažymėta, kad tokia nuostata suponuoja, jog yra teikiama nuoroda į visus nacionalinius ir tarptautinius teisės aktus bei pasiūlyta vengti klaidinančios ir nesukuriančios pridėtinės vertės nuostatos „ <i>ir kituose teisės aktuose</i> “, vietoj to pateikiant baigtinį teisės aktų sąrašą, kuriame būtų nurodoma, kokiais teisės aktais vadovaujamaši konkrečiu atveju. Šie Lietuvos	Atsižvelgta iš dalies. Neatsižvelgta dėl Energetikos įstatymo projekto (toliau – EĮ projektas). Atkreiptinas dėmesys, jog vienas iš esminių teisėkūros principų – teisės akto turinys turi būti logiškas, glaustas ir aiškus, todėl siūlymas referuoti į Europos Sąjungos tarptautinius susitarimus būtų perteklinis. Taip arba panašiai, kaip siūloma formuluoti šiame punkte, jau yra įtvirtinta kituose įstatymuose (pvz., Energetikos įstatymo 4 str. 3 d. 9 p., 5 str. 2 d. 12 p., 6 str. 24 p., kt. ir Elektros energetikos įstatymo 6 str. 1 d. 9 p., 6 str. 2 d. 3 p., 7 str. 16 p., 9 str. 3 d. 21 p., kt.).

		<p>Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento siūlymai buvo apsvarstyti 2015 m. sausio 27 d. ministerijų atstovų pasitarime. Ministras Pirmininkas pavedimu, įformintu Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanclerio 2015 m. vasario 24 d. rezoliucija Nr. 12-574, nurodė ministerijoms į minėtus siūlymus atsižvelgti rengiant teisės aktų projektus ir teikiant juos Lietuvos Respublikos Vyriausybei.</p> <p>Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, siūlytina atitinkamai sukonkretinant EĮ projekto 3 straipsnio 3 dalimi papildomą EĮ 8 straipsnio 11 dalies 34 punktą, t. y., pateikiant nuorodą į konkrečius teisės aktus (arba bent jau į jų rūšis ar tvirtinančius subjektus), kuriuose yra nustatytos Tarybos funkcijos. Analogiškas siūlymas taikytinas ir šiuo metu galiojančio Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo (toliau – EEĮ) 9 straipsnio 3 dalies 21 punktui bei AIEĮ projekto 6 straipsniu keičiamam Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo (toliau – AIEĮ) 6 straipsnio 1 punktui.</p>	
3.	<p>Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2019-10-11 išvada Nr. NV-2846</p>	<p>6. EĮ projekto 5 straipsniu keičiamoje EĮ 19 straipsnio 2 dalyje numatoma, kad: „Energetikos įmonės, vystant energetikos inovacijas, su šia veikla susijusios išlaidos (investicijos ir sąnaudos) gali būti pripažįstamos pagrįstomis, nustatant tuo metu įmonės vykdomai tipinei reguliuojamajai veiklai taikomas valstybės reguliuojamas kainas, vadovaujantis Tarybos nustatyta tvarka, atsižvelgiant į Nacionalinės energetinės nepriklausomybės strategijos įgyvendinimo priemonių plane numatytus rodiklius“. Manytina, kad valstybės reguliuojamos kainos yra viena esminių energetinės veiklos sąlygų, todėl šių kainų dedamosios dalys ir jų nustatymo kriterijai turėtų būti atskleisti tiesiogiai įstatyme. Atsižvelgiant į tai, siūlytina EĮ projekte aiškiai išskirti atvejus, kuomet Taryba, nustatydamą valstybės reguliuojamas kainas, pripažintų energetikos įmonių investicijas ir sąnaudas energetikos inovacijoms pagrįstomis ir jas vertintų nustatant valstybės reguliuojamas kainas.</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies EĮ projekte formuluotė tikslinama dėl šių priežasčių:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Valstybinė energetikos reguliavimo taryba (toliau – Taryba), vykdydama savo funkcijas, yra sukūrusi reguliacinius mechanizmus, kaip yra skatinamos įmonės, vertinamos įmonių investicijos bei pripažįstamos sąnaudos būtinomis reguliuojamai veiklai vykdyti. Tai įtvirtinta Energetikos įmonių investicijų vertinimo ir derinimo Valstybinėje kainų ir energetikos kontrolės komisijoje tvarkos apraše, patvirtintame Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos 2009 m. liepos 10 d. nutarimu Nr. O3-100, šilumos, elektros bei gamtinių dujų sektorius reglamentuojančių apskaitos atskyrimo ir sąnaudų apskirstymo aprašuose (pvz., Elektros energetikos įmonių apskaitos atskyrimo ir sąnaudų paskirstymo reikalavimų apraše, patvirtintame Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos 2018 m. gruodžio 21 d. nutarimu Nr. O3E-468), Reguluojamų paslaugų kainų viršutinių ribų metodikoje (pvz., Elektros energijos perdavimo, skirstymo ir visuomeninio tiekimo paslaugų bei visuomeninės kainos viršutinės ribos nustatymo metodikoje, patvirtintoje Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos 2015 m. sausio 15 d. nutarimu Nr. O3-3). Atitinkami šie dokumentai turės būti koreguojami įgyvendinant įsigaliojus EĮ projekte numatytoms nuostatomis (pvz., numatant procentinį dydį, kiek reguliuojamų įmonių pajamų gali būti skiriama inovacijų skatinimui (tai numatyta ir Nacionalinės energetinės nepriklausomybės strategijos (toliau – NENS) įgyvendinimo priemonių plane).

				<p>2) Ne mažiau svarbus ir reguliavimo institucijos nepriklausomumo aspektas. Primintina, jog Europos Komisija, vadovaudamasi direktyvų nuostatomis, 2017 m. vasario 15 d. sprendime Nr. C(2017)860 dėl pradėtos pažeidimo procedūros Nr. 2016/2069 dėl direktyvų perkėlimo nurodo, kad valstybės narės privalo užtikrinti, kad jų nacionalinės reguliavimo institucijos (toliau – NRI) būtų nepriklausomos, kad valstybės narės neturėtų duoti nurodymų, kaip joms atlikti reguliavimo pareigas, ir turėtų užtikrinti, kad NRI galėtų priimti savarankiškus sprendimus, nepriklausomai nuo jokio politinio organo. Taip pat Europos Komisija pažymi, kad Direktyvos 2009/72/EB 35 straipsnio 4 dalies b punkto ii papunktyje ir Direktyvos 2009/73/EB 39 straipsnio 4 dalies b punkto ii papunktyje nenumatyta, kad tarifų nustatymo principus nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė (toliau – Vyriausybė), o priešingai – įtvirtintomis nuostatomis tiesiogiai panaikinama Vyriausybės galimybė priimti bendras politikos gaires, susijusias su reguliavimo įgaliojimais ir pareigomis. Apibendrinant nurodoma, jog Lietuvos nacionalinėje teisėje numatyta galimybė Vyriausybei priimti principus, taikomus nustatant tarifus, ir tokių principų buvimas sumažina NRI veiksmų laisvę, rodo, kad direktyvos perkeltos neteisingai. (Plačiau 2017-05-08 aiškinamajame rašte dėl įstatymų projektų (Reg. Nr. XIII P-664- XIII P-666 (https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAK/1c2eec2033af11e79f4996496b137f39?jfwid=-115mjgomto)). Pvz., ir kituose sektoriuose keičiant įstatymus, kuriuose buvo įtvirtinti kainodaros, reguliaciniai aspektai, šios nuostatos koreguojamos, paliekant reguliavimo institucijai metodikose bei kituose susijusiuose dokumentuose apibrėžti ir detalizuoti šias nuostatas (Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo 20 straipsnio 5 dalyje (2011-05-24 redakcija) tvirtinamų fiksuotų tarifų nustatymo rodikliai buvo įtvirtinti, o 2018-12-20 įsigaliojus Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 1, 2, 3, 5, 11, 13, 14, 17, 20, 20¹, 21 straipsnių pakeitimo, įstatymo papildymo 63¹ straipsniu ir 15 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymui, didžiausios kainos nustatymo rodikliai įstatyme buvo panaikinti.</p>
4.	Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2019-10-11 išvada Nr. NV-2846	10. EĮ projekto 6 straipsniu papildomo EĮ 18 ¹ straipsnio 3 dalies 4 punkte numatoma, kad dalį kriterijų, kuriais remiantis būtų sprendžiama dėl teisės veikti bandomojoje energetikos inovacijų aplinkoje asmeniui suteikimo, nustatytų Taryba. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas ne kartą yra pasisakęs, kad konstitucinis teisinės valstybės principas suponuoja visų teisės aktų hierarchiją ir neleidžia poįstatyminiais teisės aktais reguliuoti santykių, kurie turi būti reguliuojami tik įstatymu, taip pat poįstatyminiais	6 straipsniu papildomo EĮ	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Atkreiptinas dėmesys, jog šiuo projektu taikoma analogija su Lietuvos banko įgyvendinama bandomąja finansinių inovacijų aplinkos koncepcija. Lietuvos bankas yra patvirtinęs Lietuvos banko bandomosios finansinių inovacijų aplinkos aprašą (https://www.lb.lt/uploads/documents/files/musu-veikla/finansu-rinkos-dalyviu-prieziura/bandomoji-finansiniu-inovaciju-aplinka/Nutarimas-deli-inovaciju-aplinkos-apraso.pdf), kuriame detalizuojama inovacijų aplinkos įgyvendinimo tvarka, t. y. ne įstatymo, bet poįstatyminių lygiu. Atitinkamai projekte apibrėžiami koncepciniai inovacijų skatinimo elementai, įstatymo įgyvendinamajame lygmenyje paliekant procedūrinius aspektus (sprendimo priėmimo procesas, kriterijų detalizacija). Atitinkamai</p>

		<p>teisės aktais nustatyti tokio teisinio reguliavimo, kuris konkuruotų su nustatytuoju įstatyme, nebūtų grindžiamas įstatymais, antraip būtų pažeista Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtinta įstatymų viršenybė prieš poįstatyminius teisės aktus (pvz., 2009 m. birželio 22 d., 2013 m. lapkričio 6 d., 2015 m. gegužės 26 d., 2018 m. gegužės 24 d. nutarimai). Įstatymuose nustatomos bendro pobūdžio taisyklės, o poįstatyminiuose teisės aktuose jos gali būti detalizuojamos, gali būti reglamentuojama jų įgyvendinimo tvarka (pvz., 2014 m. gegužės 9 d., 2014 m. spalio 9 d., 2015 m. balandžio 16 d., 2018 m. gegužės 24 d. nutarimai). Taip pat Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas yra konstatavęs (2018 m. gegužės 24 d. nutarimas), kad esminės ūkinės veiklos sąlygos, ūkinės veiklos laisvės ribojimas turi būti įtvirtinti ne žemesnės galios nei įstatymas teisės akte. Konstitucinis teisinės valstybės principas suponuoja visų teisės aktų hierarchiją ir neleidžia poįstatyminiais teisės aktais reguliuoti santykių, kurie turi būti reguliuojami tik įstatymu. Lietuvos Respublikos Seimas – įstatymų leidėjas negali pavesti Lietuvos Respublikos Vyriausybei ar kitoms institucijoms poįstatyminiais aktais reguliuoti tų visuomeninių santykių, kurie pagal Konstituciją turi būti reguliuojami įstatymais. Reguluojant ūkinę veiklą gali būti priimami poįstatyminiai teisės aktai, kuriais, detalizuojamos ir sukonkretinamos įstatymų normos, reglamentuojamas jų įgyvendinimas.</p> <p>Atsižvelgiant į pirmiau aptartą Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo doktriną, darytina išvada, kad Tarybai negalėtų būti pavesta nustatyti kriterijų, kuriais remiantis būtų sprendžiama dėl teisės veikti bandomojoje energetikos inovacijų aplinkoje asmeniui suteikimo. Siūlytina baigtinį šių kriterijų sąrašą pateikti EĮ projekte. Analogiškas siūlymas taikytinas ir EĮ projekto 6 straipsniu papildomo EĮ 18¹ straipsnio 5 dalies 5 punktui.</p>	<p>siūlytina, kad galimas platesnis kriterijų sąrašas, taip pat atvejai, kuomet asmeniui nebūtų leidžiama veikti bandomojoje aplinkoje, būtų reglamentuoti Asmenų prašymų leisti veikti bandomojoje energetikos inovacijų aplinkoje pateikimo ir nagrinėjimo bei veiklos bandomojoje energetikos inovacijų aplinkoje vykdymo tvarkoje.</p> <p>Įvertinus tai, kad projektu apibrėžiami koncepciniai inovacijų skatinimo elementai, siūlytina neapsiriboti trimis bandomosios inovacijų aplinkos skatinimo priemonėmis, tačiau poįstatyminiu lygiu galimai apsibrėžti platesnį priemonių sąrašą. Juolab, kad toks principas ne apribos, bet priešingai – praplės asmenų galimybes pasinaudoti siūlomomis priemonėmis, taip sukuriant patrauklesnes bandomosios inovacijų aplinkos sąlygas.</p>
5.	Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės	<p>11. Taip pat pažymėtina, kad pagal pateiktą EĮ 18¹ straipsnio 4 dalies formuluotę neaišku, ar Taryba galėtų priimti sprendimą neleisti asmeniui veikti bandomojoje energetikos inovacijų aplinkoje, jeigu jo siūloma energetikos inovacija atitiktų 18¹ straipsnio 3 dalyje nurodytus kriterijus. Jeigu</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies.</p> <p>Atkreiptinas dėmesys, jog šiuo projektu taikoma analogija su Lietuvos banko įgyvendinama bandomąja finansinių inovacijų aplinkos koncepcija. Lietuvos bankas yra patvirtinęs Lietuvos banko bandomosios finansinių inovacijų aplinkos aprašą (https://www.lb.lt/uploads/documents/files/musu-veikla/finansu-rinkos-dalyviu-prieziura/bandomoji-finansiniu-inovaciju-</p>

	2019-10-11 išvada Nr. NV-2846	taip, tuomet EĮ projekte turėtų būti nurodyti atvejai, kuomet Taryba tokį sprendimą galėtų priimti.	aplinka/Nutarimas-del-inovaciju-aplinkos-apraso.pdf), kuriame detalizuojama inovacijų aplinkos įgyvendinimo tvarka, t. y. ne įstatymo, bet poįstatyminiu lygiu. Atitinkamai projekte apibrėžiami koncepciniai inovacijų skatinimo elementai, įstatymo įgyvendinamajame lygmenyje paliekant procedūrinius aspektus (sprendimo priėmimo procesas, kriterijų detalizacija). Atitinkamai siūlytina, kad galimas platesnis kriterijų sąrašas, taip pat atvejai, kuomet asmeniui nebūtų leidžiama veikti bandomojoje aplinkoje, būtų reglamentuoti Asmenų prašymų leisti veikti bandomojoje energetikos inovacijų aplinkoje pateikimo ir nagrinėjimo bei veiklos bandomojoje energetikos inovacijų aplinkoje vykdymo tvarkoje.
6.	Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2019-10-11 išvada Nr. NV-2846	<p>17. EEĮ projekto 1 straipsniu siūloma papildyti EEĮ 2 straipsnį 1 dalimi, buvusias EEĮ 2 straipsnio 1-56 dalis laikant atitinkamai 2-57 dalimis. Atkreiptinas dėmesys, kad EEĮ 2 straipsnyje yra nemažai dalių su novelomis, todėl matematiškai šio straipsnio dalių yra ne 56, o 67. Taigi, siūlant pernumeruoti EEĮ 2 straipsnio dalis, atitinkamai turėtų būti pakeisti ir dalių su novelomis numeriai, o iš viso straipsnis turėtų 68 dalis. Be to, atkreiptinas dėmesys, kad tokiu atveju turėtų būti keičiamos ir EEĮ 16 straipsnio 10 ir 14 dalys bei 74 straipsnio 2 dalies 2 punktas, nes šiose EEĮ struktūrinėse dalyse yra pateikiamos nuorodos į EEĮ 2 straipsnio atitinkamas dalis.</p> <p>Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta ir vadovaujantis Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų, patvirtintų teisingumo ministro 2013 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. 1R-298 (toliau – Rekomendacijos), 79 punktu, siūlytina įsivertinti, ar nebūtų tikslingiau EEĮ projekto 1 straipsniu papildyti EEĮ 2 straipsnį nauja 1 dalimi, buvusią 1 dalį laikant 1^a dalimi.</p> <p>Taip pat siūlytina įsivertinti, ar, aiškumo dėlei, atsinaujinančių išteklių elektros energijos pirkimo–pardavimo sutarties sąvokos nebūtų galima apibrėžti tiesiog kaip sutarties, kuria sulagstama pirkti elektros energiją tiesiogiai iš elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių gamintojo.</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies.</p> <p>Neatsižvelgta dėl apibrėžties tikslinimo. Sąvokos „atsinaujinančių išteklių elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartis“ apibrėžtis, numatant, kad gamintojas sutinka parduoti elektros energiją, buvo pakoreguota terminų derinimo su Valstybine lietuvių kalbos komisija metu.</p>
7.	Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2019-10-11 išvada Nr. NV-2846	50. Kaip perteklinio siūlytina atsisakyti AIEĮ projekto 16 straipsnio 8 dalimi keičiamos AIEĮ 20 ^a straipsnio 8 dalies pakeitimo. Pažymėtina, jog pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.2 straipsnio 3 dalį, kilmajamuoju daiktu pagal prigimtį yra laikomas daiktas, kuris iš vienos vietos į kitą gali būti perkeltas nepakeitus jo paskirties ir iš esmės	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo 20^a straipsnio 8 dalies pakeitimai siūlomi siekiant tinkamai įgyvendinti ir pasiekti Lietuvos Respublikos Seimo patvirtintoje Nacionalinėje energetinės nepriklausomybės strategijoje (patvirtinta Lietuvos Respublikos Seimo 2018 m. birželio 21 d. nutarimu Nr. XIII-1288) tikslą – atsinaujinančių energijos išteklių (toliau – AEI) srityje – didinti vartojamos elektros energijos iš AEI dalį, daug dėmesio skiriant</p>

		<p>nesumažinus jo vertės. Pagal šio straipsnio 5 dalį: „Kilnojamasis daiktas, fiziškai pritvirtintas ar kitaip prijungtas prie nekilnojamojo daikto, taip pat įeinantis į jį, bet nepraradęs savo individualių požymių, nelaikomas nekilnojamojo daikto dalimi“. Manytina, kad saulės šviesos energijos moduliai atitinka minėtus kilnojamojo daikto požymius, taigi, pakartotinai jų priskirti šiai kategorijai nebūtina. Jeigu AIEI projektu siekiama kilnojamųjų daiktų kategorijai priskirti ne atskirus saulės šviesos energijos modulius, o pačią saulės šviesos energijos elektrinę, kaip inžinerinį statinį, tuomet, visų pirma, reikėtų koreguoti Lietuvos Respublikos statybos įstatymo nuostatas, kuriomis remiantis elektrinės šiuo metu yra priskiriamos inžinerinių statinių (o tuo pačiu ir nekilnojamųjų daiktų) kategorijai, o AIEI įtvirtinti nuostatas, aptariančias ne saulės šviesos energijos modulius, o pačios elektrinės ar atskirų jos objektų, kurie pagal šiuo metu galiojančią teisinę reguliavimą priskiriami nekilnojamųjų daiktų kategorijai, priskyrimą kilnojamiesiems daiktams.</p>	<p>decentralizuotos elektros energijos, pagamintos iš AEI, gamybai ir palaipsniui didinti elektros energijos vartotojų, galinčių pasigaminti elektros energiją savo reikmėms, skaičių – iki 2020 metų sukūrus palankią investicijų aplinką, turėti ne mažiau kaip 34 tūkst. elektros energijos vartotojų, naudojančių gaminančio vartotojo schemą.</p> <p>Atkreipiame dėmesį, kad asmenys, vykdantys Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo 20¹ straipsnio 8 dalyje nurodytą veiklą (potencialūs investuotojai), turi turėti teisinį apibrėžtumą ir lūkestį, kad jų vykdoma veikla – gaminantiems vartotojams energijos iš atsinaujinančių išteklių gamybos įrenginių pardavimas – yra traktuojama vienodai visos šalies mastu, t. y. pardavimo objektas gaminantiems vartotojams yra energijos iš atsinaujinančių išteklių gamybos įrenginiai (saulės šviesos energijos moduliai) ir jų generuojamai galiai priskiriami technologiniai įrenginiai, kurie yra kilnojamieji daiktai. Šiuo siūlymu siekiama išvengti galimų dviprasmiškų interpretacijų dėl paties pardavimo objekto ateityje tiek tarp institucijų, tiek tarp teisės aktus aiškinančių subjektų.</p> <p>Įstatymo leidejas turi teisę nustatyti, kokiam turtui taiko kilnojamojo daikto, o kokiam nekilnojamojo daikto teisinį režimą. Siūlomas Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo 20¹ straipsnio 8 dalies pakeitimas yra tikslinantis ir specialusis.</p>
8.	<p>Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2019-10-11 išvada Nr. NV-2846</p>	<p>57. Pagal AIEI projekto 17 straipsniu papildomo AIEI 20² straipsnio 10 dalį, Taryba tikrintų, prižiūrėtų ir kontroliuotų, kaip AIE bendrijos laikosi šio straipsnio 1–3 ir 5 dalyse nurodytų reikalavimų. Neaišku, koks subjektas tikrintų, kaip AIE bendrija laikosi kitose šio straipsnio dalyse nustatytų reikalavimų.</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Atkreipiame dėmesį, kad kituose straipsniuose nenumatyti specialūs reikalavimai, kuriuos privalo atitikti atsinaujinančių išteklių bendrija. Bendrija norėdama prekiauti elektros ar šilumos energija turės atitikti šiems tiekėjams keliamus reikalavimus, kaip tai numatyta specialiuose įstatymuose.</p>
9.	<p>Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2019-10-11 išvada Nr. NV-2846</p>	<p>66. Siūlytina AIEI projekto 22 straipsnio 6 dalimi keičiamoje AIEI 29 straipsnio 9 dalyje vietoj žodžių „nustatytos procentinės dalies“ įrašyti žodžius „nustatyto energijos gamybos iš atsinaujinančių išteklių energijos dalies, lyginant su šalies bendruoju galutiniu energijos suvartojimu, dydžio“. Analogiškas siūlymas taikytinas ir AIEI projekto 22 straipsnio 7 dalimi keičiamai AIEI 29 straipsnio 10 daliai, 24 straipsniu keičiamai AIEI 37 straipsnio 1, 2, 15 dalims, AIEI projekto 32 straipsniu keičiamai AIEI 58 straipsnio 3-5 dalims, AIEI projekto 34 straipsnio 2 dalimi keičiamai AIEI 60 straipsnio 3 daliai, AIEI projekto 35 straipsniu keičiamai AIEI 61 straipsnio 3, 5-7, 10 dalims, AIEI projekto 36 straipsniu keičiamai AIEI 62 straipsnio 1 ir 3 dalims. Taip pat, atsižvelgiant į tai, kad minėtose AIEI struktūrinėse dalyse vietoj nuorodos į nacionalinius</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>NENS ir Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatyme vartojama sąvoka „energijos gamybos iš atsinaujinančių išteklių energijos dalis, palyginti su šalies bendruoju galutiniu energijos suvartojimu“, todėl į pateiktą pastabą atsižvelgsime pakeisdami nurodytus Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo straipsnius ir įrašydami ne siūlomą formulę „nustatyto energijos gamybos iš atsinaujinančių išteklių energijos dalies, lyginant su šalies bendruoju galutiniu energijos suvartojimu, dydžio“, o „energijos gamybos iš atsinaujinančių išteklių energijos dalį, palyginti su šalies bendruoju galutiniu energijos suvartojimu“.</p>

		bendruosius ir tarpinius planinius rodiklius teikiama nuorodą į AIEĮ 1 straipsnio 4 dalį, siūlytina įsivertinti, ar AIEĮ vis dar lieka poreikis nuostatoms, susijusioms su nacionaliniais bendraisiais ir tarpiniais planiniais rodikliais, t. y., ar AIEĮ nereikėtų tikslinti ir šiuo aspektu.	
10.	Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2019-10-11 išvada Nr. NV-2846	69. Atsižvelgiant į tai, kad AIEĮ projekto 24 straipsniu keičiamo AIEĮ 37 straipsnyje įvedamas naujas terminas – <i>ūkinę veiklą vykdančys asmenys</i> , manytina, jog būtų tikslinga apibrėžti, kokie asmenys laikytini ūkinę veiklą vykdančiais asmenimis AIEĮ prasme. Taip pat keičiamo AIEĮ 37 straipsnio 4 dalyje terminas <i>žaliavų siunta</i> keičiama į terminą <i>žaliavų partija</i> nepateikiant jokių tokio keitimo motyvų, todėl neaišku ar siūlomas pakeitimas yra pagrįstas.	Atsižvelgta iš dalies Neatsižvelgta į siūlymą apibrėžti sąvoką „ūkinę veiklą vykdančys asmenys“, kadangi iš Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo projekto teksto (pvz., keičiamo Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo 37 str. 3 d.) yra aišku, kad tai yra asmenys, tiekiantys ir (ar) gaminantys biodegalus, skystuosius bioproduktus ar jų gamybai naudojamas žaliavas. Aiškinamasis raštas papildytas paaiškinimu, kodėl terminas „žaliavų siunta“ keičiamas į „žaliavų partiją“.
11.	Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2019-10-11 išvada Nr. NV-2846	73. Siūlytina sukonkretinti AIEĮ projekto 24 straipsnio keičiamo AIEĮ 37 straipsnio 15 dalį, nurodant, kokios „ <i>valstybinės institucijos</i> “, kurios turėtų parengti stebėsenos arba valdymo planus, skirtus veiklos poveikio dirvožemio kokybei ir dirvožemio angliai vertinti, turimos omenyje. Be to, iš pateikto siūlymo neaišku, kada šioje dalyje minimus planus turėtų rengti „ <i>valstybinės institucijos</i> “, o kada – patys ūkinės veiklos vykdytojai.	Atsižvelgta iš dalies Neatsižvelgta į pasiūlymą nurodyti konkrečias valstybines institucijas, kurios turi parengti dirvožemio kokybės stebėsenos ar valdymo planus, ir į pasiūlymą nustatyti, kada tokius planus turi rengti valstybinės institucijos, o kada patys ūkinės veiklos vykdytojai, kadangi atitiktis tvarumo ir šiltnamio efekto sukeliančių dujų sumažėjimo kriterijams sertifikavimas atliekamas pagal Europos Komisijos pripažintas savanoriškas schemas ir biodegalai bei skystieji bioproduktai ar jiems gaminti reikalingos žaliavos gali būti įgytos kitose šalyse, todėl netikslinga ir neįmanoma išvardyti kitų šalių valstybinių institucijų, kurios rengia nurodytus planus. Be to, skirtingose šalyse gali būti skirtingos situacijos – vienos tokias planus tvirtina valstybinės institucijos, kitose – patys ūkinę veiklą vykdančys asmenys. Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo atliktas patikslinimas, nurodant „atitinkamos valstybės institucijos“.

Energetikos ministerijos
kalbos redaktorė

Aušra Siniuvienė
2019-10-25

Energetikos ministerijos
Teisės skyriaus vedėja

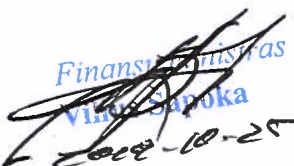

Ramunė Mikalauskienė
2019-10-25

Energetikos viceministras

Rytis Kėvelaitis

2019-10-25

Finansų ministras

Vytautas Šlapokas
2019-10-25